

निकुञ्चकणिं खल्व० निकुञ्चो बहुभौ कथौ यत् दि-
दृष्ट्वा० दृष्टमा० । बहुञ्चकणिके

निकुञ्चक पु० नि+कुञ्च-कृत् । कुञ्चपादे प्रकृतपरि-
भावे खल्वः श्वानीरभेदे खल्वेतसे भावप० ।

निकुञ्ज पु० न० नितरां कौ जायते जन-उ प्रयो० । यता-
दिपिहितोदरे कुञ्जे “कपिकुञ्जपवाति कान्तमद्वै-
कुञ्जम्” इत्य० ।

निकुञ्जिकान्ना स्त्री निकुञ्जस्त्यतिव्याप्त्येवाप्यस्या ठन्
कर्म० । कुञ्जवृक्ष्यां श्रीफलस्त्ययुषावां यतांवाम्
राजनि० ।

निकुञ्ज पु० नि+कुञ्जि-कृत् । इदानीं च २ कुञ्जवृक्षराजस-
पुत्रभेदे च मेदि० । “य कुञ्जश्च निकुञ्जश्च कुञ्जकपी-
कपावभौ” रामा० वृद्धा० ७५।४६ श्लो० । इदानीं भेदे
“निचन्द्रश्च निकुञ्जश्च कुपटः कपटस्तथा” भा० शा० ७५
श्लो० । प्रह्लादस्य ३५ भेदे “प्रह्लादस्य तवः पुत्राः
ख्याताः सर्वत्र भारत । विरोचनश्च कुञ्जश्च निकु-
ञ्जश्चेति भारत ।” भा० शा० ६० श्लो० । ५ हर्षचरित-
पुत्रे “हर्षश्च निकुञ्जोऽभूत् क्षात्रधर्मरतः
यदा” हरिवं० १२० । इति च भेदे “विश्वदेवाश्च
विश्यायां धर्माज्जाता इति श्रुतिः” इत्युपक्रमे “विश्वदेव-
सुपयां यो निकुञ्जश्च महावशाः” हरिवं० २०४ श्लो० ।
तत्र निकुञ्ज इत्यत्र विकुञ्ज इति पाठान्तरम् । कुञ्ज-
नाधिपान्तर्गते रूपभेदे “इन्द्राद्यनो निकुञ्जश्च कुञ्जभेदो
पराक्रमो” भा० श्लो० १५६ श्लो० । कुञ्जाराक्षसभेदे “बहु-
कथौ निकुञ्जश्च पद्मः कुञ्जद एव च” भा० श्लो० ७६ श्लो० तत्-
सेवाध्यक्षोक्तौ । इन्द्राक्षे च विवाहचरभेदे “पाशे
तिष्ठन्मांश्च निकुञ्जमिदमवधीत् । राक्षसेषु । परीं
मत्वा श्रुत्यां वाराणसीं कुञ्ज” हरिवं० २६० । “अत्रेहि
नां किङ्करमष्टमूर्तेः कुञ्जोदरं नाच निकुञ्जमिलम्” रघुः
१० दलीद्वये स्त्री गौरा० स्त्री वा राजनि० ।

निकुञ्जस्थवीज न० निकुञ्जं दलिकारक्षवीजमाख्याति
स्त्रीजेन या+स्था-क । अवपादे राजनि० ।

निकुञ्जित न० नि+कुञ्जि-कृत् । अत्र करणभेदे “करणानानु
स्वेवां सामान्यं लक्षणमिति दम् । प्रायो वागकरो वक्षः-
स्मितोऽम्बः पुरतोऽङ्गुलः । पादाभ्यां करणं श्रेयं यत-
मलोत्तरं यतम्” इत्युपक्रमे “निकुञ्जितं पार्श्वकाल-
सतिकालं विवर्तनम्” सक्तीतदा० ।

निकुञ्जिता स्त्री वृद्धायाः मविममागत्यायां । युहायां

स्तत्स्वदेव्याश्च “मातुषं मांसमाकाट्य प्रवृत्त्यानो नि-
कुञ्जिताम्” रामा० सु० २४।४५ “निकुञ्जिता नाम वृद्धायाः
पश्चिमभागवर्तिनी भट्टकादी तां तत्त्वभीषं गत्वा प्रवृ-
त्तामः” इति तट्टीका । “तेन वीरेण तपसा वरदानात्
सम्भवः । अस्मिन् ब्रह्मधिरः प्राप्तं कामगात्रं दूर-
क्रमाः । य एष किञ्च सैन्येन प्राप्तः किञ्च निकुञ्जिताम् ।
यद्युचितं तत् कर्म इतान् सर्वान् विद्धि नः । निकुञ्जि-
तामसंप्राप्तमज्ञतात्वं च यो विदुः” रामा० वृद्धा० ८५।११ श्लो०
निकुरञ्च न० नि+कुर-ञ्चद् वा० अस्त्वच् । समूचे खल्वः ।
“अनितरश्चकियश्चयनिकरेण करेण यतानिकुरञ्चद्”
गीतगोविन्दम् ।

निकुलीनिका स्त्री निपाते “गतागतं प्रतिगतं चुट्टीच
चिकुलीनिकाः” भा० क० ४६ श्लो० । “निकुलीनिकाः नि-
पाताः” नीलकण्ठः ।

निकूल पु० नरमेधाकृते मध्यमे पशुभेदाख्योद्देश्ये देव-
भेदे “चतस्रश्चनिकूलाभ्यान्मित्रिनम्” वज्र० १०।१४।

निकृत्ति लि० नि+कृ-कृत् । पराभूते इद्रीकृते श्यठे खल्वः ।
३ पतिते ५ नीचे च मेदि० ।

निकृत्ति स्त्री नि+कृ-माने कृत् । ३ भर्त्तुने २ चोमे १ याजे
मेदि० ४ दैव्ये शब्दरत्ना “निकृत्तिपरेण परेषु भूरिधानः”
किरा० “निकृत्त्या कामये नाहं सुखान्मुत धनानि वा
भा० व० २०४ श्लो० । ५ पृथिव्यां निवृत्तः । साध्यावां
धर्मस्य पुत्रे इव भूमेदे “वृषभश्च ततो वायुमष्टमं निकृत्तिं
वृष्टम् । धर्मस्यापत्यमित्येवं साध्यावां वै व्यजायत”
हरिवं० २०४ श्लो० । [खल्वः ।

निकृष्ट लि० नि+कृष-कृत् । अधमे जात्याचारादिनिन्दिते
निकृष्टाय पु० नि+चि-चक्षुः कृत्-पञ्च “आदेश कः” इति
कृत् च कः इति वक्तव्ये आदेरित्युक्त्यर्थक्युक्तादेरेव
चि० कौ० उक्तेः आदेः चक्षुः कः । गोमहाटीनां पुनः पुनः
राशीकरणे

निकेत पु० नि+कित-निवासे आधारे वञ् । १ म्ठे निकेतने
भरतः । “निकेतः ज्ञायते पुण्यो यत्र विप्रवशो सनेः”
भा० व० ८६ श्लो० ।

निकेतन न० नि+कित-निवासे आधारे क्युट् । १ म्ठे
खल्वः “अरक्षेन्नियमस्यैव वृक्षमूलेनिकेतनः” सत्तु ।
कर्मणि क्युट् । २ पचाण्यो पु० शब्द० ।

निकीचक पु० नि+कुच-ञ्चद् वृत् । वृद्धो खल्वः अच्
निकीच-तत्वायै “निकुचपिचु निकीचचोरमात्रप्रभतोनि